

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพด/๒๕๖๘
คดีหมายเลขแดงที่ รพ ๑/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นขอหรือฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมาก ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคดีนี้ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตาม มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง จำเลยอุทธรณ์ ศาลฎีกาโดยองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิพากษายืน คดีถึงที่สุดแล้ว

จำเลยยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปโดยมิชอบ การกล่าวหาในคดีนี้เป็นความเท็จ จำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่สำคัญที่แสดงว่า บุคคลอื่นเป็นผู้ทุจริตและกลั่นแกล้งให้จำเลยต้องถูกดำเนินคดี ขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ และขอให้ส่งข้อโต้แย้งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๖, ๒๙ ประกอบมาตรา ๒๑๒ และ ๒๑๓ หรือไม่

พิเคราะห์คำร้อง และเอกสารท้ายคำร้องแล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลในกรณีเช่นนี้ให้เป็นที่สุด มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้ตามมาตรา ๒๗ และศาลได้ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดย

ชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ให้ศาลออกหมายจับจำเลยและให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลการติดตามจับกุมเป็นระยะตามที่ศาลกำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ได้ออกหมายจับจำเลยและได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย และมาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ยังไม่ได้ตัวมา หรือเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจากการประวิงคดี หรือไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร ให้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล ดังนั้น การขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่จึงมิได้เฉพาะกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๗ ซึ่งไม่ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาลในวันฟ้องคดีต่อศาลและศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ เมื่อศาลดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีโดยไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แต่ข้อเท็จจริงคดีนี้ ในวันที่โจทก์ยื่นฟ้อง จำเลยมาศาลตามสำเนาคำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ อม.๔/๒๕๖๕ จึงไม่เป็นการประทับรับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ปรากฏตัวจำเลยต่อหน้าศาลตามมาตรา ๒๗ เมื่อศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบ จำเลยก็มาศาลและไม่มี การออกหมายจับจำเลยตามสำเนารายงานกระบวนการพิจารณาบัลลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ จึงไม่เข้ากรณีตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อการดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีนี้เป็นการดำเนิน

กระบวนการพิจารณาต่อหน้าจำเลย จึงไม่ต้องด้วยกรณีที่จะขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๙
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และไม่จำเป็นต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

จึงวินิจฉัยไม่รับคำร้อง.

นายสุภมิตร บุญประสงค์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพ. ๑/๒๕๖๘
คดีหมายเลขแดงที่ รพ ๑/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นขอรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องมาจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ องค์กรคณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมาก ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคดีนี้ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

จำเลยอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ศาลฎีกาโดยองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า จำเลยมีพยานหลักฐานใหม่และข้อเท็จจริงที่อาจเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของคำพิพากษาได้ ขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ และขอให้ส่งข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๕, ๒๖, ๒๙, ๑๘๘, ๑๙๕, ๒๑๒, ๒๑๓ หรือไม่ และมาตรา ๔๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๖, ๒๗, ๒๙, ๒๑๒, ๒๑๓ หรือไม่

พิจารณาคำร้องและเอกสารท้ายคำร้องแล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลในกรณีเช่นนี้ให้เป็นที่สุด มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่

ศาลประทับรับฟ้องไว้ตามมาตรา ๒๗ และศาลได้ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ให้ศาลออกหมายจับจำเลยและให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลการติดตามจับกุมเป็นระยะตามที่ศาลกำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ได้ออกหมายจับจำเลยและได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย และมาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ยังไม่ได้ตัวมา หรือเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจากการประวิงคดี หรือไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร ให้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล ดังนี้ การขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่จึงมีได้เฉพาะกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๗ ซึ่งไม่ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาลในวันฟ้องคดีต่อศาลและศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ เมื่อศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีโดยไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แต่ข้อเท็จจริงคดีนี้ ในวันที่โจทก์ยื่นฟ้อง จำเลยมาศาลตามสำนวนคดีหมายเลขดำที่ อม.๔/๒๕๖๕ จึงไม่เป็นการประทับรับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ปรากฏตัวจำเลยต่อหน้าศาลตามมาตรา ๒๗ เมื่อศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบ จำเลยมาศาล และไม่มีการออกหมายจับจำเลยตามสำเนารายงานกระบวนการพิจารณابับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ จึงไม่เข้า

กรณีตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อหน้าจำเลย จึงไม่มีเหตุที่จะขอให้หรือฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และไม่จำเป็นต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามขอ

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องของจำเลยไว้พิจารณา.

นายเศกสิทธิ์ สุขใจ

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพ ๑ /๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ รพ ๑/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมากให้ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ อันเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคดีนี้ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทน

- ๒ -

ราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลฎีกาโดยองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ พิพากษายืน คดีถึงที่สุด

จำเลยยื่นคำร้องและแก้คำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่และขอให้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย พร้อมเอกสารแนบท้ายคำร้อง อ้างว่าเอกสารที่จำเลยจัดทำลำดับเหตุการณ์จะแสดงให้เห็นได้ว่านายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์ อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ได้ปกปิดแบบแปลนและประมาณราคาชุดเจาะน้ำบาดาล ไม่ยอมส่งมอบให้จำเลยและคณะกรรมการธิการ จำเลยในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ตรวจสอบพบการทุจริตการชุดเจาะน้ำบาดาลผิดแบบมาตรฐานทุกจังหวัด นายศักดิ์ดาจึงยื่นแต่งตั้งเรื่องกล่าวหาจำเลยเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของคณะกรรมการไม่ให้ซักถามเรื่องที่นายศักดิ์ดาตอบคำถามไม่ได้ เอกสารดังกล่าวจะพิสูจน์ให้เห็นขบวนการทุจริตของนายศักดิ์ดาซึ่งวางแผนทุจริตงบประมาณแผ่นดินตั้งแต่นายศักดิ์ดาเข้าดำรงตำแหน่ง และนายศักดิ์ดามีมูลเหตุจูงใจที่จะยื่นแต่งตั้งเรื่องกล่าวหาจำเลยเพื่อปกปิดการทุจริตของนายศักดิ์ดาซึ่งจากข้อเท็จจริงประกอบหลักฐานใหม่จะทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ จึงขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ และขอให้ส่งคำร้องโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ขอให้ศาลส่งคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๒ และขอให้สิทธิตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ให้ศาลส่งคำร้องโต้แย้งของจำเลยเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว เห็นว่า คดีนี้จำเลยยื่นคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ แต่เมื่อคดีนี้จำเลยมาศาลและศาลดำเนินการสอบสวนพิจารณาโดยกระทำต่อหน้าจำเลย จึงมิใช่การพิจารณาคดีที่ไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ จำเลยจึงไม่อาจร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ ที่บัญญัติให้สิทธิจำเลยร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่สำหรับกรณีที่ศาลดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๒๘ ได้ สำหรับคำร้องในส่วนที่จำเลยขอให้ศาลส่งคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามมาตรา ๒๑๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ นั้น จำเลยมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๑๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๑๑), ๔๖, ๔๗ และ ๔๘

โดยจำเลยต้องดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าว ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลนี้จำต้องส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ส่วนที่จำเลยโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ขอให้ศาลส่งคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๒ นั้น เมื่อศาลมิได้มีคำสั่งให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ไม่มีกรณีที่จะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จำเลยอ้างบังคับแก้คดี จึงไม่มีเหตุที่ต้องส่งคำโต้แย้งของจำเลยต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

จึงวินิจฉัยว่า ไม่รับคำร้องของจำเลยไว้พิจารณา.

นายอานาจ โชติชะวารานนท์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพ ๑ /๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ รพ ๑ /๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องมาจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙
การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐

องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมากให้ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ อันเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคดีนี้ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง คดีถึงที่สุด จำเลยยื่นคำร้องและแก้คำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ว่า การไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นไปโดยมิชอบ ผู้ที่กระทำการทุจริตคือนายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์ อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ซึ่งได้ปกปิดแบบแปลนและประมาณการณ์ราคามาโดยตลอดไม่ยอมส่งมอบให้จำเลยและคณะกรรมการธิการ การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการพิจารณาขององค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเป็นไปโดยมิชอบ ทั้งศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยในคดีดังกล่าวซึ่งเป็นผู้สื่อข่าว ๒ คน ฐานหมิ่นประมาท เนื่องจากรายงานข่าวที่กล่าวหาว่าจำเลยเรียกรับเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นการยืนยันว่าข้อกล่าวหาคดีนี้เป็นความเท็จ หากศาลได้พิจารณาหลักฐานใหม่ที่สำคัญนี้จะพบว่านายศักดิ์ดาเป็นผู้ทุจริตและกลั่นแกล้งให้

จำเลยต้องถูกดำเนินคดี จึงขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ และขอให้ส่งคำร้องโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาว่า
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๖, ๒๙, ๒๑๒ และมาตรา
๒๑๓ หรือไม่

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้องโดยตลอดแล้ว กรณีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่
ของจำเลยไว้พิจารณาได้หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ไม่ใช่กรณีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ ซึ่งเป็นเรื่อง
ศาลประทับรับฟ้องไว้ และศาลได้ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้ว
แต่จำเลยไม่มาศาล โดยมาตรา ๒๙ กำหนดต่อไปว่า ในคดีที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตาม
มาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจ

ทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ เมื่อคดีนี้จำเลยมาศาลและมีทนายความต่อสู้คดีมาแต่ต้น จึงมิใช่กรณีที่จำเลยไม่มาศาลและศาลออกหมายจับจำเลย ดังนั้น คำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ของจำเลย จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ และข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ หมวด ๓ การรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะรับคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ของจำเลยไว้พิจารณาได้ อนึ่งที่จำเลยขอให้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๖ และมาตรา ๒๙ หรือไม่ นั้น เมื่อศาลฎีกาไม่ได้นำบทบัญญัติดังกล่าวมาพิจารณาในคดีนี้ จึงไม่มีเหตุที่ต้องส่งคำโต้แย้งตามคำขอของจำเลยให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอีก เพราะไม่ทำให้ผลของคดี

(อม.๓๐)

- ๕ -

เปลี่ยนแปลงไป

วินิจฉัยไม่รับคำร้องของจำเลยไว้พิจารณา.

นายไชยยศ วรรณทศศิริ

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพ. ๑/๒๕๖๘
คดีหมายเลขแดงที่ รพ ๑/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นขอรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องมาจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมาก ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคดีนี้ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

จำเลยอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ศาลฎีกาโดยองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า จำเลยมีพยานหลักฐานใหม่และข้อเท็จจริงที่อาจเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของคำพิพากษาได้ ขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ และขอให้ส่งข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๕, ๒๖, ๒๙, ๑๘๘, ๑๙๕, ๒๑๒, ๒๑๓ หรือไม่ และมาตรา ๔๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๖, ๒๗, ๒๙, ๒๑๒, ๒๑๓ หรือไม่

พิจารณาคำร้องและเอกสารท้ายคำร้องแล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลในกรณีเช่นนี้ให้เป็นที่สุด มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่

ศาลประทับรับฟ้องไว้ตามมาตรา ๒๗ และศาลได้ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ให้ศาลออกหมายจับจำเลยและให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลการติดตามจับกุมเป็นระยะตามที่ศาลกำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ได้ออกหมายจับจำเลยและได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย และมาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ยังไม่ได้ตัวมา หรือเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจากการประวิงคดี หรือไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร ให้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล ดังนี้ การขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่จึงมีได้เฉพาะกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๗ ซึ่งไม่ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาลในวันฟ้องคดีต่อศาลและศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ เมื่อศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีโดยไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แต่ข้อเท็จจริงคดีนี้ ในวันที่โจทก์ยื่นฟ้อง จำเลยมาศาลตามสำนวนคดีหมายเลขดำที่ อม.๔/๒๕๖๕ จึงไม่เป็นการประทับรับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ปรากฏตัวจำเลยต่อหน้าศาลตามมาตรา ๒๗ เมื่อศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบ จำเลยมาศาล และไม่มีการออกหมายจับจำเลยตามสำเนารายงานกระบวนการพิจารณابับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ จึงไม่เข้า

กรณีตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อหน้าจำเลย จึงไม่มีเหตุที่จะขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และไม่จำเป็นต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามขอ

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องของจำเลยไว้พิจารณา.

นายชวลิต อิศรเดช

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพด/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ รพ ๑/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นขอหรือฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมาก ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคดีนี้ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตาม
มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลฎีกาโดยองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า จำเลยมีพยานหลักฐานใหม่และข้อเท็จจริงที่จะ
เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาได้ ขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ และขอให้ส่ง
ข้อโต้แย้งไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
ความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ และพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ขัดหรือ
แย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๖, ๒๙ ประกอบมาตรา
๒๑๒ และ ๒๑๓ หรือไม่

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารท้ายคำร้องแล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙
วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลย
กระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปใน
สาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้
แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณา
ใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลในกรณีเช่นนี้ให้เป็นที่สุด มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณี
ที่ศาลประทับรับฟ้องไว้ตามมาตรา ๒๗ และศาลได้ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดย

ชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ให้ศาลออกหมายจับจำเลยและให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลการติดตามจับกุมเป็นระยะตามที่ศาลกำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ได้ออกหมายจับจำเลยและได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย และมาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ยังไม่ได้ตัวมา หรือเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจากการประวิงคดี หรือไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร ให้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล ดังนี้ การขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่จึงมีได้เฉพาะกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๗ ซึ่งไม่ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาลในวันฟ้องคดีต่อศาลและศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ เมื่อศาลดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีโดยไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แต่ข้อเท็จจริงคดีนี้ ในวันที่โจทก์ยื่นฟ้อง จำเลยมาศาล ตามสำเนาคำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ อม.๔/๒๕๖๕ จึงไม่เป็นการประทับรับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ปรากฏตัวจำเลยต่อหน้าศาลตามมาตรา ๒๗ เมื่อศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบ จำเลยก็มาศาล และไม่มีการออกหมายจับจำเลย ตามสำเนารายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ จึงไม่เข้ากรณีตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อการดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีนี้

เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อหน้าจำเลย จึงไม่เข้ากรณีที่จะขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และการยื่นคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีบทบัญญัติไว้โดยเฉพาะดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว จึงไม่นำพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาใช้บังคับและไม่จำเป็นต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามขอ

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายรังสรรค์ โรจน์ชีวิน

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพ. ๑/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ รพ ๑/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นขอริ้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

จำเลยอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ศาลฎีกาโดยองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า จำเลยมีพยานหลักฐานใหม่และข้อเท็จจริงที่อาจเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของคำพิพากษาได้ ขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ และขอให้ส่งข้อโต้แย้งของจำเลย ว่า มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓, ๕, ๒๕, ๒๖, ๒๙, ๑๘๘, ๑๙๕, ๒๑๒, ๒๑๓ หรือไม่ และมาตรา ๔๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓, ๕, ๒๖, ๒๗, ๒๙, ๒๑๒, ๒๑๓ หรือไม่

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารท้ายคำร้องแล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ... การดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๒๘ เป็นกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้ตามมาตรา ๒๗ กล่าวคือ เป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลในวันฟ้องคดีและศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาไว้โดยไม่ปรากฏ

ผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาลด้วยเหตุที่เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ยังไม่ได้ตัวมา หรือเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจากการประวิงคดี หรือไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร และเมื่อศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ ศาลจึงดำเนินการพิจารณาคดีโดยไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยและมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้มีศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ การพิจารณาพิพากษา การอุทธรณ์ รวมถึงการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่จึงมิได้เฉพาะกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณากรณีไม่ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาลในวันฟ้องคดีและศาลดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีโดยไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยและมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดเท่านั้น เมื่อคดีนี้ปรากฏว่าในวันที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยมาศาล ซึ่งไม่ถือเป็นการประทับรับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ปรากฏตัวจำเลยต่อหน้าศาล ทั้งเมื่อศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบ จำเลยก็มาศาลและไม่มีการออกหมายจับจำเลย ซึ่งถือเป็นการดำเนินการสอบสวนพิจารณาต่อหน้าจำเลย จึงไม่มีเหตุที่จะขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และไม่จำต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามขอ

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องของจำเลยไว้พิจารณา.

นายวิทยา พรหมประสิทธิ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพ. ๑/๒๕๖๘
คดีหมายเลขแดงที่ รพ ๑/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นขอรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องมาจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ องค์กรคณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมาก ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคดีนี้ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

จำเลยอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ศาลฎีกาโดยองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า จำเลยมีพยานหลักฐานใหม่และข้อเท็จจริงที่อาจเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของคำพิพากษาได้ ขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ และขอให้ส่งข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๕, ๒๖, ๒๙, ๑๘๘, ๑๙๕, ๒๑๒, ๒๑๓ หรือไม่ และมาตรา ๔๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๖, ๒๗, ๒๙, ๒๑๒, ๒๑๓ หรือไม่

พิจารณาคำร้องและเอกสารท้ายคำร้องแล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลในกรณีเช่นนี้ให้เป็นที่สุด มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่

ศาลประทับรับฟ้องไว้ตามมาตรา ๒๗ และศาลได้ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ให้ศาลออกหมายจับจำเลยและให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลการติดตามจับกุมเป็นระยะตามที่ศาลกำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ได้ออกหมายจับจำเลยและได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย และมาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ยังไม่ได้ตัวมา หรือเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจากการประวิงคดี หรือไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร ให้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล ดังนี้ การขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่จึงมีได้เฉพาะกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๗ ซึ่งไม่ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาลในวันฟ้องคดีต่อศาลและศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ เมื่อศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีโดยไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แต่ข้อเท็จจริงคดีนี้ ในวันที่โจทก์ยื่นฟ้อง จำเลยมาศาลตามสำนวนคดีหมายเลขดำที่ อม.๔/๒๕๖๕ จึงไม่เป็นการประทับรับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ปรากฏตัวจำเลยต่อหน้าศาลตามมาตรา ๒๗ เมื่อศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบ จำเลยมาศาล และไม่มีการออกหมายจับจำเลยตามสำเนารายงานกระบวนการพิจารณาคดีฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ จึงไม่เข้า

(อม.๕๐)

- ๔ -

กรณีตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อหน้าจำเลย จึงไม่มีเหตุที่จะขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และไม่จำเป็นต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามขอ

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องของจำเลยไว้พิจารณา.

นายอริยะ นาวิธรรม

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ รพด/๒๕๖๘
คดีหมายเลขแดงที่ รพ๑/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ชั้นขอหรือฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่)

คดีสืบเนื่องจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ องค์กรของผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมาก ลงโทษจำคุก ๖ ปี กับให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้จำเลยหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคดีนี้ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลยตลอดไป โดยไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตาม มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง จำเลยอุทธรณ์ ศาลฎีกาโดยองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิพากษายืน คดีถึงที่สุดแล้ว

จำเลยยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปโดย มิชอบ การกล่าวหาในคดีนี้เป็นความเท็จ หากศาลได้พิจารณาหลักฐานใหม่ที่สำคัญจะพบว่าบุคคลอื่น เป็นผู้ทุจริตและกลั่นแกล้งให้จำเลยต้องถูกดำเนินคดี ขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ และขอให้ส่งข้อโต้แย้งไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๕, ๒๖, ๒๙ ประกอบมาตรา ๒๑๒ และ ๒๑๓ หรือไม่

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารท้ายคำร้องแล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีที่ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลย กระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่สามารถทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปใน สาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณา ใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลในกรณีเช่นนี้ให้เป็นที่ที่สุด มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณี ที่ศาลประทับรับฟ้องไว้ตามมาตรา ๒๗ และศาลได้ส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดย

ชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ให้ศาลออกหมายจับจำเลยและให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลการติดตามจับกุมเป็นระยะตามที่ศาลกำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ได้ออกหมายจับจำเลยและได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย และมาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ยังไม่ได้ตัวมา หรือเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจากการประวิงคดี หรือไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร ให้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล ดังนี้ การขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่จึงมีได้เฉพาะกรณีที่ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๗ ซึ่งไม่ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาลในวันฟ้องคดีต่อศาลและศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่ออกหมายจับ เมื่อศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีโดยไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยตามมาตรา ๒๘ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แต่ข้อเท็จจริงคดีนี้ ในวันที่โจทก์ยื่นฟ้อง จำเลยมาศาลตามสำเนาคำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ อม.๔/๒๕๖๕ จึงไม่เป็นการประทับรับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ปรากฏตัวจำเลยต่อหน้าศาลตามมาตรา ๒๗ เมื่อศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบ จำเลยก็มาศาลและไม่ได้มีการออกหมายจับจำเลยตามสำเนารายงานกระบวนการพิจารณาบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ จึงไม่เข้ากรณีตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้เป็นการดำเนิน

(อม.๓๐)

- ๔ -

กระบวนการพิจารณาต่อหน้าจำเลย จึงไม่เข้ากรณีที่จะขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๙
วรรคหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และไม่จำเป็นต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามขอ

วินิจฉัยไม่รับคำร้อง.

นายประกอบ ลีนะเปสนันท์